

Projekt

z dnia 14 czerwca 2022 r.
Zatwierdzony przez .....

**STANOWISKO NR 7/2022
RADY MIASTA CZARNKÓW**

z dnia 23 czerwca 2022 r.

**w sprawie projektu uchwały Sejmiku Województwa Wielkopolskiego
w sprawie Parku Krajobrazowego Dolina Noteci**

Na podstawie § 18. Statutu Miasta Czarnków (uchwała nr LII/323/2018 z dnia 30 sierpnia 2018 r., Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 6878) przyjmuje się, co następuje:

Rada Miasta Czarnków uważa za konieczne zwrócenie uwagi na fakt, że teren największego zakładu przemysłowego w Czarnkowie STEICO Sp. z o.o. od brzegu Noteci dzieli odległość 47 m., a od najbliższego budynku 60 m. Podobne odległości od rzeki występują w lokalizacji drugiego dużego zakładu przemysłowego SeaKing Sp. z o.o. Mając na uwadze dotychczasową współpracę z wymienionymi firmami, a także ich plany rozwojowe, obawiamy się daleko idących konsekwencji wprowadzenia proponowanych zakazów i ograniczeń. Stosowanie jednakowych zakazów w miastach i na obszarach niezamieszkałych budzi nasze zastrzeżenia. Dobrze, że przewidziano wyjątek dla „obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej”, w których zawierają się mariny turystyczne, porty rzeczne, itp. Istnieją też inne dziedziny działalności człowieka, dla których taki wyjątek będzie równie ważny, przy czym ich racjonalna kontrola przez służby ochrony może być neutralna dla Parku Krajobrazowego Dolina Noteci. Największa wartość krajobrazu Doliny Noteci nie powstała wprost z natury. Była efektem wykorzystywania w symbiozie jej walorów przez wysokie umiejętności rolników i holenderskich mistrzów gospodarki wodnej. Można obawiać się, że niektóre z proponowanych zakazów zamiast zachęcać do inwestowania na miarę XXI w. przyczynią się do stagnacji. Poniżej przedstawiamy szczegółowe uwagi do zapisów zawartych w §4 projektowanej uchwały.

Ad. § 4. 1.1) Jest zakaz likwidacji zadrzewień przydrożnych, z wyjątkiem „zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego”, a dalej: „budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych.” Dlaczego wyjątek nie obejmuje takich samych koniecznych działań dla dróg lądowych?

Można sobie wyobrazić sytuację przebudowy/modernizacji skrzyżowania, w której przeszkodą będą pojedyncze drzewa w pasie lub tuż za granicą pasa drogowego.

1.9) Noteć jest częścią Wielkiej Pętli Wielkopolskiej, a projekt wprowadza zakaz używania łodzi motorowych. Brak rozróżnienia napędów spalinowych i elektrycznych. Dla łodzi o napędach spalinowych małej mocy i elektrycznych nie powinno być żadnych zakazów w okresie maj – wrzesień. Noteć jest częścią Międzynarodowej Drogi Wodnej E 70 Berlin – Kaliningrad. Do lat 70-tych XX w. spływały nią polskie, niemieckie, holenderskie i inne barki towarowe. Po wprowadzeniu takiego zakazu Droga Wodna E 70 będzie dostępna tylko dla kajaków.

3.1) Zakaz nie dotyczy „usuwania drzew (...) i krzewów (...), wyłącznie w celu przywrócenia użytkowania rolniczego na gruntach rolnych”. A co będzie, kiedy rolnicy zaprzestaną rolniczego użytkowania łąk nadnoteckich? Przykłady takiego błędnego rozumienia ochrony przyrody i krajobrazu są np. między Chodzieżą a Kaczorami, czy Szamocinem a Białośliwiem. Rozległe i piękne kiedyś obszary łąk utrzymywanych w najwyższej kulturze rolniczej obecnie wyglądają jak dziko zagęszczający się busz. Równie korzystne, jak użytkowanie rolnicze, mogą być funkcje rekreacyjne, pola golfowe, łąki kwietne i lepiej, aby taki zakaz ich nie dotyczył.

3.3) Dobrze, że zakaz nie dotyczy „rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych zgodnie z ich dotychczasowym przeznaczeniem oraz budowy nowych obiektów budowlanych w miejscu istniejących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały”. A dlaczego np. niepotrzebnej stodoły nie przeznaczyć na inne funkcje? Na Mazurach jest dużo dobrych tego przykładów. Miejsce istniejące też trzeba określić precyzyjniej, np. po istniejącym obrysie z +/-20% tolerancją. Jaki będzie los starych obiektów, gdy inwestor nie zdąży do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały - ruina?

4.2) Uwaga analogiczna jak 3.3) z zaznaczeniem, że atrakcyjna lokalizacja istniejącego obiektu (mniej niż 100 m od brzegu rzeki) może zachęcać inwestora do jego rozbudowy dla nowej funkcji. Możliwość rozbudowy w kierunku rzeki może być decydującym walorem. Racjonalne warunki nie powinny zakazywać, tylko ograniczać, np. do 6 m. i nie bliżej jak 60 m. od brzegu rzeki.

Wnosimy o rozważenie wszystkich powyższych uwag i przeanalizowanie, czy wprowadzenie tak radykalnej formy ochrony nie przyniesie więcej negatywnych skutków niż założone korzyści.